

Ölüme Emekleyen

– ilber-ali-ta · 25 Haziran 2011

önce yetmiş yaşı çiğnemedi yığın
ahrette ortalamadığımız ömrün, -dante gibi-öte yana doğumunu /bir arı nezaketiyle mezarın

kundak-petek öreriz bir yeni-doğan gibi.

kelimelerin tatmini gülüşünden güçtü
hani /bir şiirin gümbürtülü göğsüne
düşmüşken geceler gülmüştü /
otuziki diş /geçirmişti üzerimize!

yaralarımız bir hekime muhtaç /
sesleriyle ölüm kokan novalginli dizelerin!
ve zifrin ketun yüzündeki o meftun mizaç:
bize armağan seyrine düşmüşken şimşeklerin!

ölü yapraklar yağmadaydı gözlerimize
hani /hazanın en muhtemel can verici bakışıyla
yunmuştuk sarışınlığınla bedenimizi,ve müfredatta
bir buzul yanıyorduk, cehennem o elibol ıstırabıyla!

gülmek bize ne gülünçtü her şafak
hani /bir çiçeğin yapraklarından hüzün,
hani papatya yaftası bir taç o anaya: saçları ak /
şafaklar beyaz telleri yolardı, gücenirdi yüzün!

cumbalı odalarda inlemeyen nağmeler
hani /ellerimize değerdi,kefenlerdik
sarışın yaprakları, bembeyaz kefenler /
uğramazdı kayıp kabirlere, küfrederdik.

ve dizeler inzâle açtı şairin emeğinde /
geceler incecik,bir bebeğin saçlarını
yıldızdan tarağıyla çözerken doğum seferinde /
bir yolcu bebek izimizde; kefenine doğru...

- targon -